

Můžeš klidně spát

Jiří Korn

Stejná křesla i stůl a nažloutlé přítmí.
Stejně jak v hotelích, kde dřív jsem spal.
Snad jen recepční, jak předchozí neřeční
i když mi dával klíč.
Četl si dál.

Stejná postel i skříň, dva ručníky s mýdlem.
Desky, obálek pár
na stolku mám.
A teď nejsem jist
mám žízeň, nebo chci jíst.
To tím, že především
teď vzpomínám.

Můžeš klidně spát
ať zítra krásná probudíš se
Můžeš klidně spát
a o mě vůbec nemusíš se bát.
Sto šedesát i dalších osm hodin týdně.
Mám jen tebe rád a jak ti říkám,
můžeš klidně spát.

Můžeš klidně spát,
tvé sny se nikdy nerozplynou.
Můžeš klidně spát,
on vážně nemá žádnou jinou
rád.

Zas usedám,
jsem hrozně, tak hrozně sám.
A začínám ti další
dopis psát.

Nejdelší dopisy
jsou přespříliš krátké.
Jeden nestačí říct,
jak rád tě mám.
A tak den co den
mě potkává nad stolem,

tam kde jsem včera skončil
začínám.

Můžeš klidně spát